

Sagens genstand

Traktatbrud — ufuldstændig og ukorrekt gennemførelse af artikel 9, stk. 3, litra b), c) og e), i Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330, s. 32) — levering af drikkevand, der ikke opfylder de krævede parameterværdier — dispansationsordning

Konklusion

1) *Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand, idet det ikke har gennemført direktivets artikel 9, stk. 3, litra b), c) og e), fuldstændigt og korrekt.*

2) *Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 11. april 2011 — FRA.BO SpA mod Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Sag C-171/11)

(2011/C 226/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgerichts Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FRA.BO SpA

Sagsøgt: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Procesdeltager: DVGW-Cert GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 28 EF (nu artikel 34 TEUF), eventuelt sammenholdt med artikel 86, stk. 2, EF (= artikel 106, stk. 2, TEUF), fortolkes således, at privatretlige organer, der er oprettet med henblik på udarbejdelse af tekniske standarder på et bestemt område samt med henblik på certificering af produkter på grundlag af disse tekniske standarder, i forbindelse med udarbejdelsen af tekniske standarder og certificeringsprocessen er bundet af de nævnte bestemmelser, når

den nationale lovgiver udtrykkeligt anser produkter, der er forsynet med certifikater, for at være i overensstemmelse med loven, og en markedsføring af produkter, der ikke er forsynet med dette certifikat, derfor i praksis i det mindste vanskeliggøres betydeligt?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 81 EF (= artikel 101 TEUF) fortolkes således, at et under 1. nærmere beskrevet privatretligt organs virksomhed på området for udarbejdelse af tekniske standarder og certificering af produkter på grundlag af disse tekniske standarder skal anses for »økonomisk«, når organet kontrolleres af virksomheder?

Såfremt det foregående delspørgsmål besvares bekræftende:

Skal artikel 81 EF fortolkes således, at udarbejdelsen af tekniske standarder og certificeringen på grundlag af disse standarder foretaget af en sammenslutning af virksomheder kan påvirke handelen mellem medlemsstater, når et produkt, der er lovligt fremstillet og markedsført i en anden medlemsstat, ikke eller kun med betydelige vanskeligheder kan markedsføres i importmedlemsstaten, fordi det ikke opfylder kravene i den tekniske standard og en markedsføring uden et sådant certifikat i betragtning af den tekniske standards dominerende indarbejdelse på markedet og en national retsforordning, hvorefter et certifikat udstedt af sammenslutningen af virksomheder dokumenterer, at lovkravene er overholdt, næppe er mulig, og når den tekniske standard, hvis den var vedtaget direkte af den nationale lovgiver, ikke ville finde anvendelse, fordi den er i strid med principperne om frie varebevægelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Tyskland) den 11. april 2011 — Georges Erny mod Daimler AG — Werk Wörth

(Sag C-172/11)

(2011/C 226/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgerichts Ludwigshafen am Rhein

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Georges Erny

Sagsøgt: Daimler AG — Werk Wörth

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en bestemmelse i en individuel aftale om aldersbetinget deltidsbeskæftigelse, ifølge hvilken — som i § 5, nr. 1, i parternes aftale om aldersbetinget deltidsbeskæftigelse — det aftalte opnormeringsbeløb også for grænsearbejdere fra Frankrig skal beregnes efter den tyske bekendtgørelse om mindestenløn, i strid med artikel 45 TEUF, som konkretiseret i artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF ⁽¹⁾ af 15. oktober 1968?
- 2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende:

Skal tilsvarende bestemmelser i kollektive aftaler — som nr. 8.3 i den kollektive virksomhedsaftale af 24.07.2000 og i § 7 i den kollektive overenskomst af 23.11.2004 — under hensyn til bestemmelserne i artikel 45 TEUF, som konkretiseret i artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1612/68/EØF, fortolkes således, at opnormeringsbeløbet for grænsearbejdere ikke skal beregnes efter tabellen i bekendtgørelsen om mindestenløn?

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15.10.1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13. april 2011 — Finanzamt Steglitz mod Ines Zimmermann

(Sag C-174/11)

(2011/C 226/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Steglitz

Sagsøgt: Ines Zimmermann

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den nationale lovgiver i henhold til artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g), og/eller artikel 13, punkt A, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgift ⁽¹⁾ gøre afgiftsfritagelse for ydelser vedrørende ambulante pleje af syge og plejetrængende personer betinget af, at plejeudgifterne for så vidt angår disse foretagender »i det forudgående kalenderår i mindst 2/3 af tilfældene er blevet båret af de lovmæssige sociale sikrings- eller hjælpeinstitutioner fuldt ud eller for den overvejende del« (§ 4, nr. 16, litra e), i Umsatzsteuergesetz 1993 [den tyske momslov af 1993]?

- 2) Er det henset til princippet om momsens neutralitet relevant ved besvarelsen af dette spørgsmål, at den nationale lovgiver under andre betingelser behandler de samme ydelser som afgiftsfri, såfremt de leveres af officielt anerkendte forbund, der udøver frivilligt samfundsarbejde og selskaber, person-sammenslutninger og aktivmasser, som tjener det frivillige samfundsarbejde og er medlem af et socialt forbund (§ 4, nr. 18, i Umsatzsteuergesetz 1993)?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 14. april 2011 — HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica og HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem d.d. mod Der Bundesminister für Finanzen

(Sag C-176/11)

(2011/C 226/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica og HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem d.d.

Sagsøgt: Der Bundesminister für Finanzen

Præjudicielt spørgsmål

Er en medlemsstats bestemmelse, der kun tillader, at der i denne medlemsstat reklameres for spillekasinoers driftssteder, som er beliggende i udlandet, såfremt lovreglerne om beskyttelse af spillerne på disse driftssteder svarer til de indenlandske lovregler, forenelige med den fri udveksling af tjenesteydelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Spanien) den 27. april 2011 — Susana Natividad Martínez Álvarez mod Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

(Sag C-194/11)

(2011/C 226/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo